

# EUROPAPARLAMENTET

1999



2004

---

*Plenarhandling*

SLUTLIG VERSION  
**A5-0224/2003**

16 juni 2003

## BETÄNKANDE

1. om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik (KOM(2001) 387 – C5-0337/2002 – 2002/2181(COS))

2. om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet ”Att integrera invandringsfrågor i europeiska unionens förbindelser med tredje länder” (KOM(2002) 703 – C5-0233/2003 – 2002/2181(COS))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Anna Terrón i Cusí



## INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA .....	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION .....	6
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR.....	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING OCH SAMARBETE .....	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHETSFRÅGOR .....	25
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR .....	28

## PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 13 juli 2001 förelade kommissionen parlamentet kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringsspolitik (KOM(2001) 387 – 2002/2181(COS)).

Vid plenarsammanträdet den 2 september 2002 tillkännagav talmannen att detta meddelande hänvisats till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för utveckling och samarbete, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och utskottet för framställningar, som utsetts till rådgivande utskott (C5-0337/2002).

Med en skrivelse av den 3 december 2002 förelade kommissionen parlamentet kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet ”Att integrera invandringsfrågor i europeiska unionens förbindelser med tredje länder” (KOM(2002) 703 – 2002/2181(COS)).

Vid plenarsammanträdet den 15 maj 2003 tillkännagav talmannen att detta meddelande hänvisats till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, som utsetts till ansvarigt utskott (C5-0233/2003).

Vid utskottssammanträdet den 3 september 2002 utsåg utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor Anna Terrón i Cusí till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 5 november 2002, 20 maj, 2 och 11 juni 2003 behandlade utskottet kommissionens meddelande och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 28 röster för, 4 röster emot och 1 nedlagd röst.

Följande var närvarande vid omröstningen: Giacomo Santini (ordförande för sammanträdet), Johanna L.A. Boogerd-Quaak (vice ordförande), Anna Terrón i Cusí (föredragande), María del Pilar Ayuso González (suppleant för Marcelino Oreja Arburúa i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Mary Elizabeth Banotti, Michael Cashman, Charlotte Cederschiöld, Ozan Ceyhun, Carlos Coelho, Thierry Cornillet, Giuseppe Di Lello Finuoli, Marie-Hélène Gillig (suppleant för Adeline Hazan i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Anna Karamanou (suppleant för Robert J.E. Evans), Margot Keßler, Timothy Kirkhope, Eva Klant, Alain Krivine (suppleant för Fodé Sylla), Jean Lambert (suppleant för Alima Boumediene-Thiery), Lucio Manisco (suppleant för Ilka Schröder), Bill Newton Dunn, Arie M. Oostlander (suppleant för The Lord Bethell), Elena Ornella Paciotti, Paolo Pastorelli (suppleant för Giuseppe Brienza), Hubert Pirker, Martine Roure, Heide Rühle, Giacomo Santini, Olle Schmidt (suppleant för Baroness Sarah Ludford), Ole Sørensen (suppleant för Francesco Rutelli), Patsy Sørensen, María Sornosa Martínez (suppleant för Sérgio Sousa Pinto), Joke Swiebel, Maurizio Turco och Christian Ulrik von Boetticher.

Yttrandena från utskottet för utveckling och samarbete, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och utskottet för framställningar återges i detta betänkande.

Betänkandet ingavs den 16 juni 2003.

## FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

**om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik (KOM(2001) 387 – C5-0337/2002 – 2002/2181(COS)) och**

**om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet ”Att integrera invandringsfrågor i europeiska unionens förbindelser med tredje länder” (KOM(2002) 703 – C5-0233/2003 – 2002/2181(COS))**

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2001) 387 – C5-0337/2002<sup>1</sup>),
- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2002) 703 – C5-0233/2003),
- med beaktande av artikel 13 i EG-fördraget,
- med beaktande av Amsterdamfördraget, som ger gemenskapen befogenheter och ansvar inom områdena invandrings- och asylpolitik, samt artikel 63 i EG-fördraget,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15-16 oktober 1999,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Laeken den 14-15 december 2001 och från Europeiska rådet i Sevilla den 21-22 juni 2002,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, framför allt artiklarna 18, 21 och 22,
- med beaktande av Europeiska kommissionens grönbok om en gemenskapspolitik för återvändande av personer som vistas olagligt (KOM(2002) 175),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ”Invandring, integration och det organiserade civila samhällets roll” av den 21 mars 2002<sup>2</sup> och slutsatserna från konferensen ”Invandring: civilsamhällets roll i integrationen” den 9-10 september 2002,
- med beaktande av kommissionens beslut att utarbeta ett meddelande om invandring, integration och sysselsättning som skall läggas fram för Europeiska rådet i Thessaloniki den 20 juni 2003 (KOM(2003) 336),
- med beaktande av förslagen till direktiv och Europaparlamentets resolutioner om villkoren för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare som har för avsikt att arbeta som lönearbetare eller som egna företagare (resolution av den 12 februari 2003)<sup>3</sup>, om rätten till

---

<sup>1</sup> Ännu ej offentliggjort i EUT.

<sup>2</sup> ESK 365/2002.

<sup>3</sup> P5\_TA-PROV(2003)0050.

återförening av familjemedlemmar (resolution av den 9 april 2003)<sup>1</sup>, om status för tredjelandsmedborgare som varit bosatta i unionen under lång tid (resolution av den 5 februari 2002)<sup>2</sup> och om villkoren för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare för studier, yrkesutbildning eller frivilligt arbete (resolution av den 3 juni 2003)<sup>3</sup>,

- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandena från utskottet för utveckling och samarbete, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och utskottet för framställningar (A5-0224/2003), och av följande skäl:
  - A. Amsterdamfördraget ger gemenskapen behörigheter inom området asyl- och invandringspolitik och där anges också att rådet skall besluta om detaljerade åtgärder inom fem år efter fördragets ikraftträdande.
  - B. Inom ramen för den europeiska politiken för fri rörlighet och den inre marknaden är det nödvändigt att ta itu med frågan om invandringen utifrån en gemensam strategi, eftersom unionens medlemsstater ställs inför liknande och inbördes sammanhängande problem som inte kan lösas på nationell nivå och som följaktligen kräver en samordning på gemenskapsnivå, på det vis som beslutades av Europeiska rådet i Tammerfors.
  - C. Efter toppmötet i Tammerfors har det inte fattats några betydande politiska beslut i rådet som gäller invandring och inte heller tillämpas den tidsplan som kommissionens lagt fram eller den tidsplan som antogs av Europeiska rådet i Sevilla.
  - D. Sedan Europeiska rådet i Tammerfors (och även vid Europeiska rådet i Sevilla) har kommissionen och rådet gjort betydande insatser för att konkretisera slutsatserna från detta möte, dvs. partnerskap med ursprungsländerna, ett gemensamt europeiskt asylsystem, rättvis behandling av tredjelandsmedborgare, effektivare hantering av migrationsströmmar och åtgärder för att lösa problemet med illegal invandring.
  - E. Huvudprinciperna för invandringspolitiken som lades fast av Europeiska rådet i Tammerfors (partnerskap med ursprungsländerna, gemensamma asylförfaranden för Europa, lika behandling av tredjelandsmedborgare, administrering av migrationsströmmarna) gäller fortfarande, och det är viktigt att se till att dessa följs utifrån den rättsliga ram som stadgas i fördragets artiklar 61-69 och som kommissionen redan har lagt fram.
  - F. När det gäller definiering av de fyra områden kommissionen föreslår i samband med riktlinjerna, nämligen ”hantering av migrationsflöden”, ”rätt till inresa och vistelse för ekonomiska migranter”, ”partnerskap med tredje länder” och ”integrering av tredjelandsmedborgare”- områden som tydligt angetts av Europaparlamentet som

---

<sup>1</sup> P5\_TA-PROV(2003)0179.

<sup>2</sup> EGT C 248 E, 21.11.2002, s. 24.

<sup>3</sup> P5\_TA-PROV(2003)0235.

verksamhetsområden där det krävs insatser på EU-nivå, bör Europaparlamentet medverka i arbetet.

- G. Dessa huvudområden utvecklas ytterligare i kommissionens meddelande ”Att integrera invandringsfrågor i europeiska unionens förbindelser med tredje länder” och i de meddelanden som Europeiska rådet skall diskutera i Thessaloniki den 20 juni 2003 om invandring, integration och sysselsättning och om utveckling av en gemensam politik när det gäller illegal invandring, människosmuggling och människohandel, yttre gränser och illegala invandrares återvändande.
- H. Kampen mot människohandel och sexuell exploatering av kvinnor och barn måste med nödvändighet utgöra ytterligare en nyckelfaktor.
- I. Fall som rör olaglig vistelser rör i de flesta fall personer som har rest in lagligen i EU men som sedermera har gått miste om sina uppehållstillstånd.
- J. Gemenskapens ekonomiska resurser är begränsade och måste fördelas rättvist mellan de olika komponenter som tillsammans utgör den europeiska invandringspolitiken, på grundval av de prioriteringar som angavs i Tammerfors.
- K. I kommissionens meddelande om den europeiska utvecklingspolitiken, som Europaparlamentet ställde sig positivt till, fastställdes en allmän strategi för de olika aspekterna av utvecklingspolitiken, från sociala till miljörelaterade aspekter, vars målsättning är en hållbar övergripande utveckling.
- L. Migrationsfrågan är av strategisk betydelse och kommer till stor del att vara avgörande för huruvida de framtida resultaten av globaliseringen kommer att bli positiva eller negativa.
- M. För mer än 90 procent av invandrarna i världen är det inte Europeiska unionen som är destinationsorten utan de länder som ligger i närheten av invandrarnas ursprungsorter.
- N. Orsakerna till migrationen står främst att finna i fattigdom, politiskt förtryck och väpnade konflikter.

## **I. SAMORDNING AV DEN EUROPEISKA INVANDRINGSPOLITIKEN: METODER OCH INSTRUMENT**

- 1. Europaparlamentet beklagar att rådet ännu inte antagit de rättsakter som kommissionen lagt fram, och uppmanar rådet att snarast möjligt ta ställning till kommissionens meddelanden.
- 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens försök att intensifiera arbetet med frågor som gäller invandringen genom att föreslå ytterligare åtgärder och konstaterar att, genom att lägga fram meddelandet om att inkludera invandring från tredje länder och genom det kommande antagandet av meddelandet om integration, kommer kommissionen att ha slutfört en integrerad strategi för invandringsfrågorna på det sätt som angavs i Tammerfors genom sex på varandra följande meddelanden.

3. Europaparlamentet understryker att inga metoder för att samordna de nationella politiska programmen kan ersätta de önskade lagstiftningsåtgärderna, och att införandet av sådana metoder skulle kunna visa sig problematiskt om de skulle missbrukas för att försena lagstiftningsprocessen eller för att dölja att lagstiftningsprocessen stagnerat.
4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag syftande till att utarbeta eller bedöma följande punkter:
  - nationella handlingsplaner som omfattar statistisk information i kategorier som antal och situation när det gäller tillåtna nationaliteter,
  - information om regelbundna riktlinjer för mål och tidsplaner,
  - effekten av vidtagna åtgärder och samspelet mellan de legala och de illegala migrationsströmmarna,
  - den informella marknadens verklighet, dess påverkan på den nationella ekonomin och invandrarnas andel av denna sektor,
  - prognoser för efterfrågan av invandrad arbetskraft i enlighet med handlingsplanerna för sysselsättning,
  - behovet av samarbete, vilket bör utarbetas i samförstånd med de regionala och lokala myndigheterna och andra sociala parter.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att statistik som den bedömer som betydelsefull för en effektiv övervakning och utvärdering av den gemensamma invandringspolitiken är könsuppdelad.
6. Europaparlamentet hoppas att Europeiska konventet skall beakta de många förslagen från Europaparlamentet när det gäller invandring och asylpolitik, på det sätt som framkommit i resolutionen om framstegen som gjordes under 2002 när det gäller förverkligandet av ett område för frihet, säkerhet och rättvisa som antogs den 27 mars 2002, framför allt förslagen som gäller ett generellt förfarande för medbeslutande och omröstning med kvalificerad majoritet i rådet, för att motverka den nuvarande beslutsförlamningen i rådet.

## **II. HANTERING AV MIGRATIONSFLÖDEN**

7. Europaparlamentet uppmanar rådet att tillämpa en global och integrerad strategi som beaktar de olika hänsyn som krävs för att administrera migrationsströmmarna på ett bra sätt, i enlighet med de mål som formulerades i Tammerfors och som har utvecklats vidare av kommissionen.
8. Medlemsstaterna är ansvariga för att fastställa antalet tredjelandsmedborgare inom sitt territorium, och Europaparlamentet stöder tanken på att utarbeta prognoser med en övergripande strategi som även tar hänsyn till personer som får uppehållstillstånd av andra skäl än ekonomisk verksamhet, såsom flyktingar och familjeanknytningsfall, inbegripet minderåriga i arbetsför ålder, vilka bör kunna få tillträde till arbetsmarknaden.
9. Europaparlamentet betonar att det i dialogen med tredje land aldrig får glömmas bort att migrationsströmmarna är av ömsesidigt intresse och att det är nödvändigt att rationalisera dem, inte sätta stopp för dem.
10. Europaparlamentet oroar sig över ”kompetensflykten” från utvecklingsländerna.



11. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna regelbundet bör utarbeta studier och informera kommissionen om den svarta arbetsmarknaden, dess inverkan på det nationella näringslivet och förekomsten av invandrare på denna marknad, eftersom en verklig chans att få ett jobb otvivelaktigt fungerar som incitament för illegal invandring.
12. Europaparlamentet stöder rambeslutet om kamp mot människohandel av den 19 juli 2002 och Brysseldeklarationen som antogs i rådet den 8 maj 2003 och uppmanar kommissionen att övervaka att de på ett korrekt sätt införs i medlemsstaternas nationella lagstiftning.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte bara koncentrera sin uppmärksamhet på människosmugglare och gränskontroll, utan även på offren för människohandeln, till största delen offer för sexuell exploatering, och önskar i detta sammanhang att förslaget till rådets direktiv om tillfälligt uppehållstillstånd för offer för medhjälp till olaglig invandring och människohandel (KOM(2002) 71) skall antas.
14. Europaparlamentet uppmanar till en utvärdering av rådets planerade program för kontroll av de yttre gränserna och att Europaparlamentet skall informeras om detta.
15. Europaparlamentet begär en öppen diskussion om kommissionens olika förslag i grönboken och meddelandet om en gemenskapspolitik för återvändande, speciellt studien om åtgärder för hjälp att återvända.

### **III. RÄTT TILL INRESA OCH VISTELSE FÖR EKONOMISKA MIGRANTER**

16. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta direktivet om kraven för inresa i EU av ekonomiska skäl och att beakta Europaparlamentets åsikter, som ett första steg i rätt riktning för att garantera ett förenklat och öppet förfarande för laglig inresa i EU.
17. Europaparlamentet påpekar att befolkningens åldrande och bristen på okvalificerad och högt kvalificerad arbetskraft är gemensamma brister i medlemsstaterna och att de tillgriper invandring som ett sätt att minska dessa brister.
18. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna fortfarande är ansvariga för urval och antal när det gäller de ekonomiska invandrare som är nödvändiga för att täcka de nationella arbetskraftsbehoven.
19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att knyta lokala och regionala institutioner till denna process.
20. Europaparlamentet betonar vikten av enhetlighet mellan gemenskapens invandringspolitik och övrig EU-politik, framför allt för sysselsättning och social integrering. Man bör ta hänsyn till invandrarfrågan när man fastställer sysselsättningsriktlinjer och nationella handlingsplaner. Man bör då särskilt uppmärksamma jämställdhetsaspekten, dock utan att låta detta inverka negativt på insatserna för de grupper av arbetstagare som redan är aktiva på medlemsstaternas arbetsmarknader. Det är också viktigt att låta invandrarfrågan ingå i de nya nationella planerna för social integrering.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att precisera hur man konkret skall organisera samrådet med berörda aktörer. Vid organisationen bör man ta hänsyn dels till

arbetsmarknadens parter och deras respektive roller och ansvar i arbetsmarknadsfrågor, dels till vikten av att välja ut relevanta och representativa europeiska organisationer, med beaktande av varje aktörs roll och ansvarsområde. Hänsyn bör också tas till de lokala och regionala myndigheterna i enlighet med det ansvar de har i respektive medlemsstat.

22. Europaparlamentet kräver att ett specifikt Eures-nätverk skall bildas för EU:s arbetsmarknad, och att ett sådant nätverk skall göra det möjligt för länder varifrån invandringen sker att få tillgång till information.
23. Europaparlamentet anser att invandrare som arbetar inom den informella ekonomin bör behandlas på samma sätt som medlemsstaternas medborgare när det gäller hantering av klagomål avseende svartarbete.
24. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna skyndsamt måste vidta åtgärder som gör det möjligt att kontrollera förekomsten av olagliga anställningar, i synnerhet inom hushålls- och hemhjälpsektorer där ett stort antal invandrarkvinnor arbetar, enligt Europaparlamentets resolution om enhetliga bestämmelser för det hushållsarbete som bedrivs inom den informella sektorn. Man måste finna en ny lösning som gör det möjligt för de familjer som anställt dessa personer att upprätta ett lagligt anställningsavtal som innebär att de omfattas av socialförsäkringen (resolution av den 30 november 2000)<sup>1</sup>.

#### **IV. INTEGRERING AV TREDJELANDSMEDBORGARE**

25. Europaparlamentet hävdar att en fullkomlig integrering av invandrarna i mottagarlandet är en avgörande faktor när det gäller att avgöra om en europeisk invandringspolitik skall bli framgångsrik.
26. Olika åtgärder har vidtagits inom medlemsstaterna för att möta den växande mångfalden i dagens samhällen. De erfarenheter som gjorts, positiva och negativa, utgör enligt Europaparlamentet kunskaper som kommissionen borde samla in, jämföra och ställa till medlemsstaternas, de lokala och regionala myndigheternas och andra berörda parter förfogande.
27. Europaparlamentet uttalar att rätten till familjeåterförening är en omistlig rättighet som erkänns av internationella konventioner. Därför uppmanas rådet att anta det relevanta direktivet och ta hänsyn till Europaparlamentets åsikt.
28. Europaparlamentet anser att EU:s politik för utvecklingssamarbete är ett användbart redskap för invandringspolitiken, vilken måste inriktas på att angripa invandringens orsaker och samtidigt utnyttja det som migrationen kan bidra med för att samutvecklingsmålen skall nås.
29. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att anta direktivet om långtidsbosatta personer för att garantera integreringen av medborgarna från tredje länder, och stöder den idé som framförts av Europeiska kommissionen och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om att skapa ett civilt medborgarskap som låter invånarna från tredje länder som är lagligen bosatta i Europeiska unionen dra nytta av en status som medför rättigheter

---

<sup>1</sup> EGT C 228 E, 13.8.2001, s. 23.

och skyldigheter av ekonomisk, social och politisk art, inklusive rätten att rösta i lokala val och i valet till Europaparlamentet.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktiven mot diskriminering på grund av ursprung och mot diskriminering på arbetsmarknaden tillämpas och följs.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den integrationspolitik som utvecklas i kommissionens meddelande KOM(2003) 336 om invandring, integration och sysselsättning ges en detaljerad och konkret uppföljning, och att definiera vilka gemenskapsprogram som kan användas för att utveckla integrationspolitiken och garantera ett utbyte av information och god praxis mellan medlemsstaterna.
32. Medlemsstaterna får inte missbruka integrationspolitiken för att i praktiken åstadkomma ett faktiskt invandringsstopp. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte införa integrationsprov eller språkkrav som invandrare måste klara för att få resa in i en medlemsstat.
33. Europaparlamentet anser att en aktiv integrationspolitik måste verka på följande sätt:
  - fastställa klara regler för den rättsliga statusen för bosatta personer för att garantera dem rätten till en god förvaltning,
  - möjliggöra en god integration på arbetsmarknaden,
  - garantera undervisning i det eller de språk som talas i landet och ge tillgång till undervisning,
  - garantera tillgång till sociala tjänster och hälsovård,
  - arbeta för att åstadkomma värdiga levnadsförhållanden i städer och stadsdelar.
34. Europaparlamentet anser att man på ovannämnda områden måste fastställa program för det första mottagandet av personer som kommer till en medlemsstat i unionen.
35. Europaparlamentet anser att statliga tjänstemän som hanterar de administrativa tjänsterna avseende tredjelandsmedborgare, tjänstemän som bevakar gränserna och vakar över säkerheten samt hälso- och utbildningspersonal och övrig personal inom de nämnda områdena, bör få vidareutbildning och lämpliga medel för att kunna göra det första mottagandet och utföra sina uppgifter i ett pluralistiskt samhälle.
36. Europaparlamentet anser att en effektiv politik för korruptionsbekämpning och lämpliga styrmedel är absolut nödvändiga på samtliga nivåer inom offentlig förvaltning och vid administrativa enheter som handlägger ärenden som rör tredjelandsmedborgare, däribland tjänstemän som arbetar med gränskontroll och säkerhet, personal inom socialtjänst, hälso- och sjukvård och utbildning samt övrig personal inom de berörda områdena.
37. Europaparlamentet anser att gemenskapens program och åtgärder måste ta hänsyn till behovet av vidareutbildning för mottagning och för ett pluralistiskt samhälle. Det måste finnas ett samarbete mellan såväl den europeiska som den nationella politiken för invandring, sysselsättning, sammanhållning, social integration och kampen mot diskriminering.

38. Europaparlamentet betonar att det är oerhört viktigt att ett jämställdhetsperspektiv genomsyrar EU:s alla politikområden. Parlamentet uppmanar vidare till större erkänsla för de särskilda och ofta förödande problem som kvinnor möter när de invandrar till eller integreras i ett främmande land.
39. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till finansiering av pilotprojekt för integrationsfrågor.
40. Europaparlamentet gläds över förslaget från konventets presidium att skapa en särskild rättslig grund för integreringen av tredjelandsmedborgare som uppehåller sig lagligen i Europeiska unionen.

## **V. PARTNERSKAP MED TREDJE LÄNDER**

41. Europaparlamentet anser att EU måste integrera den gemensamma administration av migrationsströmmarna i sina förbindelser med tredje land, och att associeringsavtalen måste spegla båda parternas åtagande att påta sig ansvaret för gränskontrollen och administrationen av migrationsströmmarna, med hänsyn tagen till ursprungs- och transitländernas särskilda behov och till emigranternas rättigheter i transit- och mottagarländerna.
42. Europaparlamentet anser att kampen mot den illegala invandringen och gränskontrollen enbart är en aspekt av unionens politik gentemot tredje länder och att man till denna måste knyta en aktiv politik för att medutveckla ursprungsländerna, även i syfte att minimera de negativa effekterna av invandringen.
43. Europaparlamentet anser att avtalen om återtagande utgör en av aspekterna i unionens utrikespolitik och att medlemsstaterna måste uppfylla sina åtaganden i detta hänseende för att se till att migrationsströmmarna administreras på ett bra sätt, men att de inte får utgöra den enda prioriteringen för unionen när det gäller förbindelserna med ursprungsländerna angående invandring. Dessa bör ta itu med de faktorer som driver på den oönskade invandringen.
44. Europaparlamentet anser att samarbetet med tredje länder måste omfatta åtgärder för att stödja skapandet av en positiv dynamik såväl för ursprungs- och transitländerna som för mottagarländerna. Detta innebär att gynna gemensamt utvecklade projekt, gemensamt samordnade åtgärder inom ramen för utbildning och vidareutbildning, studera ekonomiska och andra möjligheter knutna till personers rörlighet och politiken om hjälp att återvända. Den gemensamt utvecklade politiken måste fortfarande vara ett av målen för budgetpost B7-667 och EU:s handlingsprogram för externa åtgärder.
45. Europaparlamentet anser att samarbetet bör omfatta åtgärder för att utveckla och förstärka politiken för korruptionsbekämpning i såväl ursprungs- som värdländerna.
46. Parlamentet kräver att det skall införas mekanismer som stärker stödet till de länder som tar emot flyktingar för att säkerställa att det inte uppstår sprickor i den ekonomiska och sociala strukturen och för att på detta sätt skydda de pågående utvecklingsprocesserna i dessa länder.

47. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att, i linje med det underlag som kommissionens har lämnat, ta hänsyn till de omfattande pengaflöden som immigranternas överföringar till hemlandet utgör, och uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att se till att lagliga system för att utföra dessa överföringar är tillgängliga och att de billiga och lätta att använda. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att agera för att stimulera investering av dessa privata medel i medutvecklingsprojekt, med garantier för innehavarna och mottagarna av dessa medel, i enlighet med slutsatserna från konferensen i Monterrey.
48. Europaparlamentet välkomnar lanseringen inom ramen för Meda eller Tacis av regionala samarbetsprogram på områdena rättsliga frågor och inre politik, och välkomnar även de framsteg som gjorts på detta område i samband med toppmötena mellan EU och Asien. Parlamentet beklagar däremot att den politiska dialogen om invandring inom EU:s samarbete med Latinamerika ännu inte har inletts, och ber rådet och kommissionen att omgående påbörja förberedelserna för en dialog i denna fråga inom ramen för samarbetet med Latinamerika.
49. Europaparlamentet understryker åter behovet av att förbättra systemet för insamling och utbyte av statistiska uppgifter om invandring, och begär att man beaktar vissa förslag till initiativ, såsom instiftande av centra för övervakning av migrationsströmmar, upprättande av Internetportaler eller främjande av migrationsinstitut i ursprungs- och transitländerna.
50. Europaparlamentet konstaterar att avsaknaden av avtal om överföring av och garantier för sociala rättigheter, exempelvis pensionsrättigheter, varaktigt begränsar tredjelandsmedborgares möjligheter att planera sina liv. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta med denna fråga i förhandlingarna om samarbetsavtal med tredje land.
51. Rädslan för att gå miste om uppehållstillstånd och sociala rättigheter hindrar många invandrare med ursprung i tredje land från att våga börja ett nytt liv i sina ursprungsländer. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att skapa möjligheter för invandrare med reglerat uppehållstillstånd att återvända till sina ursprungsländer.
52. Europaparlamentet anser att det för närvarande inte finns någon grund för att finansiera utvisningar genom gemenskapsbudgeten och att, på grundval av subsidiaritetsprincipen, de enskilda avtalen kan finansieras av de nationella budgeterna, eftersom det saknas en grund för antagandet att en EU-finansiering skulle innebära ett mervärde.
53. Europaparlamentet anser dessutom att Europeiska flyktingfonden inte är ett lämpligt instrument för att finansiera obligatorisk återflyttning av invandrare och flyktingar, med beaktande av fondens natur, som enbart förutsätter åtgärder för mottagning och integration samt finansiering genom frivilliga avtal om återsändande.
54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas och kandidatländernas parlament.

15 november 2002

## YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik (KOM(2001) 387 – C5-0337/2002 – 2002/2181(COS))

Föredragande: Miet Smet

### ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 4 september 2002 utsåg utskottet för sysselsättning och socialfrågor Miet Smet till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 1 oktober och 5 november 2002 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Theodorus J.J. Bouwman (ordförande), ~~/acting chairman; ... (and ...), vice-chairman/vice-chairmen~~ Miet Smet (föredragande) ..., ~~draftsman~~ Hans Udo Bullmann (suppleant för Jan Andersson), Philip Bushill-Matthews, Chantal Cauquil (suppleant för Sylviane H. Ainardi), Alejandro Cercas, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Carlo Fatuzzo, Stephen Hughes, Ioannis Koukiadis (suppleant för Enrico Boselli), Arlette Laguiller, Jean Lambert, Thomas Mann, Bartho Pronk, Lennart Sacrédeus, Ieke van den Burg, Anne E.M. Van Lancker, Barbara Weiler och Sabine Zissener (suppleant för Regina Bastos) ..., ... (for ...), ... (for ... , pursuant to Rule 153(2)), ... and ...

## KORTFATTAD MOTIVERING

Kommissionens meddelande om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik är ett bidrag till den pågående diskussionen om att skapa en gemensam invandringspolitik för hela EU. Syftet med meddelandet är att lägga fram förslag för att anpassa den öppna samordningsmetoden till invandringspolitiken.

Den öppna samordningen av gemenskapens invandringspolitik syftar till att komplettera lagstiftningen och består av följande:

- Fleråriga riktlinjer för unionen, som skall överföras till nationell invandringspolitik.
- Nationella handlingsplaner för att genomföra dessa riktlinjer.
- Uppföljning och utvärdering av genomförandet av riktlinjerna.
- Slutsatser av denna utvärdering, som skall presenteras i en sammanfattande rapport.

Riktlinjerna omfattar fyra områden:

- Hantering av migrationsflöden.
- Rätt till inresa och vistelse för ekonomiska migranter.
- Partnerskap med tredje länder.
- Integrering av tredjelandsmedborgare.

Kommissionen anger sex riktlinjer:

- Att utarbeta ett heltäckande och samordnat tillvägagångssätt vad gäller hantering av invandring på nationell nivå.
- Att förbättra tillgänglig information om de rättsliga möjligheterna för rätt till inresa och vistelse inom EU och konsekvenserna av att använda olagliga kanaler.
- Att stärka kampen mot olaglig invandring, människosmuggling och -handel.
- Att inrätta en enhetlig och öppen politik och förfaranden för att öppna arbetsmarknaden för tredjelandsmedborgare inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin.
- Att integrera invandringsfrågor i förbindelserna med tredje land, särskilt med ursprungsländer.
- Att säkerställa att en integrationspolitik utarbetas för tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta inom EU:s medlemsstater.

Angående den direkta tillämpningen av den öppna samordningsmetoden betonar man i meddelandet vikten av omfattande samråd i invandringsfrågor med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och berörda organisationer i det civila samhället. Man understryker att kandidatländerna så snart som möjligt bör integreras i den öppna samordningen. I meddelandet framhålls också att gemenskapens invandringspolitik bör utarbetas och genomföras i nära samarbete med Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. I samråd med institutionerna skall man därför överväga hur dessa på effektivaste sätt kan delta i samordningen på unionsnivå så att de kan medverka fullt ut.

Kommissionens meddelande bör välkomnas som ett viktigt bidrag till arbetet med att utarbeta och genomföra gemenskapens invandringspolitik. Parlamentet kan i stora drag ställa sig bakom kommissionens riktlinjer men vill dock framföra några kommentarer.

- Inför Europeiska rådets möte i Laeken (december 2001) hade kommissionen föreslagit att man skulle diskutera möjligheterna att tillämpa den öppna samordningsmetoden även på invandringspolitiken. Denna diskussion hölls emellertid inte, utan Europeiska rådet begränsade sig till att i denna fråga uppmana till att man skulle sluta överenskommelser om återsändande mellan EU och berörda länder och ta fram en handlingsplan mot olaglig invandring och människohandel. Denna tystnad väcker oro om huruvida det verkligen finns en politisk vilja att snabbt genomföra en gemensam invandringspolitik.
- Parlamentet har redan flera gånger betonat att man, i samband med att denna metod tillämpas i allt större omfattning, måste ge den enda folkvalda EU-institutionen större inflytande. Parlamentet måste få insyn och rätt att uttala sig om riktlinjerna och yttrandena från övriga organ, på samma sätt som i sysselsättningsstrategin.
- I meddelandet bör man tydligare beskriva hur detta samråd skall organiseras konkret. Vid organisationen bör man ta hänsyn dels till arbetsmarknadens parter och deras respektive roller och ansvar i arbetsmarknadsfrågor, dels till vikten av att välja ut relevanta och representativa europeiska organisationer på de olika områdena inom invandringspolitiken.

## **SLUTSATSER**

Utskottet för sysselsättning och socialfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

### Punkt 1

Europaparlamentet gläder sig över kommissionens förslag om att tillämpa den öppna samordningsmetoden på invandringspolitiken. Det är en mycket bra idé att använda den öppna samordningsmetoden som ett komplement till gällande EU-lagstiftning för invandringspolitiken.

### Punkt 2

Europaparlamentet erkänner att hanteringen av migrationsflödena måste kompletteras med en strategi för integrering av lagliga invandrare i värdlandet och ett partnerskap med tredje land – ursprungsländer, transitländer eller länder som på annat sätt är berörda – där man tar hänsyn till de olika typerna av migrationsflöden. Kommissionen och rådet uppmanas att ge större uppmärksamhet åt integration av invandrarkvinnor och deras barn när man fastställer riktlinjer för medlemsstaterna, och då särskilt dem som inte är yrkesaktiva. Man bör också undersöka hur man i samarbete med ursprungsländerna kan bidra till att rationalisera eller strukturera invandringen.

### Punkt 3

Europaparlamentet betonar betydelsen av integration och utbildning för invandrare. Allra viktigast är detta för de invandrare som har låg eller ingen utbildning. Olika centra för



kulturkontakter kan spela en viktig roll och kunskaper i det språk på vilket skolundervisningen sker är av stor betydelse.

#### Punkt 4

Det är viktigt att de sociala myndigheterna griper in för att förbättra integreringen och accepterandet i de samhällen som tar emot invandrare. Europaparlamentet föreslår att man särskilt skall inrikta sig på att ge tekniska, ekonomiska och andra nya resurser till mottagarkommunerna, särskilt till de mest sårbara.

#### Punkt 5

Europaparlamentet betonar vikten av enhetlighet mellan gemenskapens invandringspolitik och övrig EU-politik, framför allt för sysselsättning och social integrering. Man bör ta hänsyn till invandrarfrågan när man fastställer sysselsättningsriktlinjer och nationella handlingsplaner. Man bör då särskilt uppmärksamma jämställdhetsaspekten, dock utan att låta detta inverka negativt på insatserna för de grupper av arbetstagare som redan är aktiva på medlemsstaternas arbetsmarknader. Det är också viktigt att låta invandrarfrågan ingå i de nya nationella planerna för social integrering.

#### Punkt 6

Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta med en särskild riktlinje för att förebygga och bekämpa svartjobb och olaglig anställning av invandrare.

#### Punkt 7

Europaparlamentet beklagar att rådet ännu inte har gått vidare med det åtgärds paket som kommissionen föreslagit för invandrings- och asylpolitiken.

#### Punkt 8

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning involvera parlamentet i arbetet med att utarbeta och tillämpa den öppna samordningsmetoden för invandringspolitiken, genom att tillämpa en mekanism liknande den som används för sysselsättningsstrategin, så att parlamentet ges möjlighet att uttala sig om yttrandena från övriga EU-organ och delta i arbetet för att ta fram strategier och riktlinjer för invandringspolitiken.

#### Punkt 9

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att precisera hur man konkret skall organisera samrådet med berörda aktörer. Vid organisationen bör man ta hänsyn dels till arbetsmarknadens parter och deras respektive roller och ansvar i arbetsmarknadsfrågor, dels till vikten av att välja ut relevanta och representativa europeiska organisationer, med beaktande av varje aktörs roll och ansvarsområde. Hänsyn bör också tas till de lokala och regionala myndigheterna i enlighet med det ansvar de har i respektive medlemsstat.

11 juni 2003

## **YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING OCH SAMARBETE**

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Att integrera invandringsfrågor i Europeiska unionens förbindelser med tredje länder (KOM(2002) 703 – C5-0233/2003 – 2002/2181(COS))

Föredragande: Maria Carrilho

### **ÄRENDETS GÅNG**

Vid utskottssammanträdet den 19 februari 2003 utsåg utskottet för utveckling och samarbete Maria Carrilho till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 3 och 11 juni 2002 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående slutsatser med 13 röster för och 4 röster emot.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Joaquim Miranda (ordförande), Marieke Sanders-ten Holte (vice ordförande), Maria Carrilho (föredragande), Jean-Pierre Bebear, John Alexander Corrie, Colette Flesch, Karin Junker, Bashir Khanbhai (suppleant för John Bowis), Glenys Kinnock, Karsten Knolle, Mario Mantovani (suppleant för Luigi Cesaro), Maria Martens (suppleant för Nirj Deva), Hans Modrow, Luisa Morgantini, Didier Rod, Ulla Margrethe Sandbæk, Francisca Sauquillo Pérez del Arco och Maj Britt Theorin.

## SLUTSATSER

Utskottet för utveckling och samarbete uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Sedan Europeiska rådet i Tammerfors (och även vid Europeiska rådet i Sevilla) har kommissionen och rådet gjort betydande insatser för att konkretisera slutsatserna från detta möte, dvs. partnerskap med ursprungsländerna, ett gemensamt europeiskt asylsystem, rättvis behandling av medborgare i tredje land, effektivare hantering av migrationsströmmar och åtgärder för att lösa problemet med illegal invandring.
- B. I kommissionens meddelande om den europeiska utvecklingspolitiken, som Europaparlamentet ställde sig positivt till, fastställdes en allmän strategi för de olika aspekterna av utvecklingspolitiken, från sociala till miljörelaterade aspekter, vars målsättning är en hållbar övergripande utveckling.
- C. Gemenskapens utvecklingspolitik har stor betydelse för Europeiska unionens förbindelser med tredje land, framför allt med hänsyn till de svårigheter medlemsstaterna tyvärr stött på när det gäller att jämka samman åsikterna om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
- D. Migrationsfrågan är av strategisk betydelse och kommer till stor del att vara avgörande för huruvida de framtida resultaten av globaliseringen kommer att bli positiva eller negativa.
- E. För mer än 90 procent av invandrarna i världen är det inte Europeiska unionen som är destinationsorten utan de länder som ligger i närheten av invandrarnas ursprungsorter.
- F. Orsakerna till migrationen står främst att finna i fattigdom, politiskt förtryck och väpnade konflikter.
  1. Europaparlamentet hävdar på nytt att migrationspolitiken måste ges så stort utrymme som möjligt inom samarbetet med tredje land.
  2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utmärkta meddelande och betonar samarbetet med parlamentet när det gäller såväl undersökning och analys av problemet i fråga som strävandet efter konkreta lösningar.
  3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens bestämda insatser för att integrera migrationsfrågorna i EU:s förbindelser med tredje länder, och understryker att en gemensam förvaltning av migrationsflödena, grundad på unionens och dess partnerländers antagande av principen om delat ansvar mellan ursprungs-, transit- och mottagarländer, är nödvändig för unionens politik.
  4. Europaparlamentet anser att den politik som förs av unionen på området för utvecklingssamarbetet är ett viktigt instrument för invandringspolitiken, och att detta instrument måste fokuseras på att hantera orsakerna till invandringen samtidigt som det

bidrar till att mobilisera den välståndsfaktor som migrationen innebär för den gemensamma utvecklingen.

5. Europaparlamentet anser att unionen på ett effektivt sätt måste integrera en gemensam förvaltning av migrationsflödena i sina förbindelser med tredje länder, och att associeringsavtalen måste återspegla de båda parternas förpliktelse att ta sitt ansvar när det gäller gränskontroller och förvaltning av flödena, med hänsyn tagen till behoven i ursprungsländerna och i transitländerna samt med respekt för invandrarnas rättigheter i transit- och mottagarländerna.
6. Europaparlamentet upprepar åter att kampen mot den illegala invandringen och ett slut på de tragedier den ger upphov till utgör en brådskande prioritering för unionen, eftersom den illegala invandringen främjar människohandel, exploatering av invandrarna som arbetskraft, korruption och infiltrering av personer som kan utgöra en säkerhetsrisk. Europaparlamentet begär att EU föreslår för sina partnerländer att införa en klausul om bekämpning av illegal invandring i associeringsavtalen, med en skyldighet att samarbeta inom alla nödvändiga områden.
7. Avtalen om återtagande av personer är en viktig aspekt i unionens förbindelser med tredje land. Europaparlamentet uppmanar unionens partnerländer att uppfylla sina förpliktelser i detta avseende för att säkra en bättre förvaltning av migrationsflödena, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla nödvändigt tekniskt stöd.
8. Europaparlamentet understryker behovet av att, i linje med kommissionens meddelande, ta hänsyn till de enorma ekonomiska flöden som invandrarnas penningförsändelser utgör. Parlamentet uppmanar också kommissionen att ta initiativ för att säkra lagliga och smidiga överföringskanaler till låga kostnader för försändelserna och att mobilisera dessa privata ekonomiska resurser till förmån för initiativ till gemensam utveckling, varvid ägarnas och mottagarnas kontroll över penningförsändelserna måste säkras, i enlighet med slutsatserna från Monterreykonferensen.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta på den inslagna vägen och att verka för att utvecklingssamarbetet bevaras i konventionen, liksom friheten att tillhandahålla humanitärt stöd som inte bör politiseras.
10. Europaparlamentet efterlyser att det i dialogen med tredje land aldrig får glömmas bort att migrationsströmmarna är av ömsesidigt intresse och att det är nödvändigt att rationalisera dem, inte sätta stopp för dem.
11. Europaparlamentet anser att både utvecklingssamarbetet med ursprungsländerna, för att förbättra de eventuella utvandrarnas levnadsvillkor och därmed eliminera den huvudsakliga orsaken till utvandring, och integreringen av invandrarna bör utgöra riktlinjerna för gemenskapens politik när det gäller förvaltningen av migrationsflödena.
12. Europaparlamentet oroar sig över ”kompetensflykten” från utvecklingsländerna. Parlamentet motsätter sig ett selektivt tillvägagångssätt gentemot invandrarna, vilket endast syftar till att bevilja tillträde till EU för personer som redan har en utbildning. Parlamentet motsätter sig också principen att medborgare från tredje länder endast bör beviljas ett tillfälligt arbetstillstånd, utan permanent uppehållsrätt.

13. Europaparlamentet efterlyser att vederbörlig hänsyn skall tas till skillnaden mellan flyktingar, fördrivna personer och ekonomiska invandrare, framför allt genom att lämpliga finansiella instrument tillämpas för varje situation. Parlamentet kräver att det skall införas mekanismer som stärker stödet till de länder som tar emot flyktingar för att säkerställa att det inte uppstår sprickor i den ekonomiska och sociala strukturen och för att på detta sätt skydda de pågående utvecklingsprocesserna i dessa länder.
14. Europaparlamentet efterlyser att det i unionens medlemsstater skall fästas större vikt vid migrationsströmmarna, inte minst i samband med lägesutvärderingar och bedömningar av humankapitalet från respektive ursprungsland, så att det blir möjligt att öka en form av migration som ligger närmare ”cirkulationsmodellen” än ”sammandragnings- och flyktmodellen”.
15. Europaparlamentet efterlyser att gemenskapen, i första hand genom delegationerna i tredje land, skall underlätta inblicken i och åtkomsten till information om programmen och mekanismerna för stöd till den lokala utvecklingen.
16. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheten att öka anslagen till de särskilda budgetposterna, framför allt budgetpost B7-667 för samarbetet på migrationsområdet, för att finansiera gemensamma samarbetsåtgärder. Parlamentet kräver också att de medel som är avsedda för utvecklingssamarbete inte under några omständigheter används till att finansiera tvångsrepatiering av invandrare.

11 september 2002

## **YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHETSFRÅGOR**

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik  
(KOM(2001) 387 – C5-0337/2002 – 2002/2181(COS))

Föredragande: Lone Dybkjær

### **ÄRENDETS GÅNG**

Vid utskottssammanträdet den 10 juli 2002 utsåg utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor Lone Dybkjær till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 27 augusti och 9 september 2002 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Anna Karamanou (ordförande), Lone Dybkjær (föredragande), Lissy Gröner, María Izquierdo Rojo, Christa Kläß, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Thomas Mann, Maria Martens, Christa Prets, Amalia Sartori, Patsy Sörensen och Francesco Fiori (suppleant för James L.C. Provan i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen).

## SLUTSATSER

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet vill belysa genusperspektivets avgörande betydelse i invandrings- och integrationsfrågor. Parlamentet anser att avsaknad av en fokusering på de särskilda genusfrågor som kan uppstå i samband med invandring och integration kan få förödande konsekvenser för berörda kvinnor med tanke på att illegal vistelse och illegalt arbete, men även misslyckad integration, marginaliserar och isolerar stora befolkningsgrupper, särskilt kvinnor, och detta skapar samtidigt en dåligt fungerande social och ekonomisk struktur i medlemsstaterna.
2. Europaparlamentet understryker att man måste beakta att invandrarkvinnor emellanåt är särskilt sårbara för sexuellt våld och våld i hemmet på grund av att de ofta lever i en pressad situation och saknar kunskaper om det land där de bor.
3. Europaparlamentet vill i detta sammanhang understryka den extremt utsatta situation som illegalt invandrade kvinnor som arbetar som hembiträden eller liknande lever i. Dessa kvinnor kan, eller vill inte, rapportera våldshändelser eller diskriminering av sexuell eller annan art, eftersom de ofta är totalt beroende av sin arbetsgivare.
4. Europaparlamentet understryker att invandrarkvinnor ofta bara har sekundära rättigheter till vistelse och är beroende av sina mäns status. Det är inte bara absolut nödvändigt att förse dessa kvinnor med information om deras ställning, såväl i ursprungslandet som i medlemsstaterna, utan även att ha en flexibel policy när det gäller att bevilja oberoende status för dem så snart de träder ut på arbetsmarknaden eller i särskilda fall, t.ex. vid våld i hemmet eller sexuellt våld eller fortsatt vård om barnen.
5. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att det finns lättillgänglig och kostnadsfri rådgivning för invandrarkvinnor med särskilda behov, t.ex. rådgivnings- och kriscentrum för kvinnor.
6. Europaparlamentet understryker att rådgivningen måste vara genusmedveten och kulturellt medveten (t.ex. bör rådgivningscentrumen drivas av kvinnor som har kunskaper om utvandringsländernas kultur, familjemönster osv.).
7. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att ta reda på vilka faktorer som ligger bakom både illegal respektive legal invandring och flykt från länder. Detta gäller särskilt för kvinnliga invandrare och asylsökande, där orsaken kan vara könsdiskriminering eller förföljelse. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna och ursprungsländerna för att skapa korrekt information om mottagningsförhållandena och en effektiv integration i EU-länderna.
8. Europaparlamentet understryker i anslutning till ovanstående att det är nödvändigt att samordna EU:s invandrings- och integrationspolitik med utvecklings- och

biståndspolitiken för att fokusera på de särskilda genusproblem som verkar öka i omfattning, t.ex. att fattigdom i allt högre grad drabbar kvinnor.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer som syftar till att upplysa och informera medborgarna om invandringen och målen för den nationella politiken och EU-politiken, men även att informera och utbilda de offentliga tjänstemännen när det gäller lagstiftningen och de europeiska programmen i syfte att ta emot och integrera kvinnliga invandrare på ett mer korrekt och effektivt sätt.
10. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten på att det är viktigt att göra särskilda genusfokuserade integreringsinsatser. Det kan t.ex. vara att skapa lättillgängliga särskilda mötespunkter för kultur och utbildning där invandrarkvinnor och infödda kvinnor kan mötas, att ta fram heltäckande information om dessa mötespunkter på alla språk och att göra strukturerade och medvetna insatser för att politiskt stödja dessa mötespunkters utveckling och regelbundna verksamhet.
11. Europaparlamentet betonar att det är oerhört viktigt att ett jämställdhetsperspektiv genomsyrar EU:s alla politikområden. Parlamentet uppmanar vidare till större erkänsla för de särskilda och ofta förödande problem som kvinnor möter när de invandrar till eller integreras i ett främmande land.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att statistik som den bedömer som betydelsefull för en effektiv övervakning och utvärdering av den gemensamma invandringspolitiken är könsuppdelad. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att se till att man i riktlinje 2 ägnar särskild uppmärksamhet åt att informera kvinnor och flickor om riskerna med sexuellt och ekonomiskt utnyttjande och att i riktlinje 3 inkludera att det bör finnas en balans mellan könen när det gäller antalet ekonomiska migranter samt högkvalificerade, lågkvalificerade och okvalificerade arbetstagare.



27 januari 2003

## **YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR**

till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

över meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om en öppen samordningsmetod för gemenskapens invandringspolitik  
(KOM(2001) 387 – C5-0337/2002 – 2002/2181(COS))

Föredragande: Jean Lambert

### **ÄRENDETS GÅNG**

Vid utskottssammanträdet den 10 juli 2002 utsåg utskottet för framställningar Jean Lambert till föredragande.

Vid utskottssammanträdet den 22-23 januari 2003 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid detta sammanträde godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Vitaliano Gemelli (ordförande), Roy Perry och Astrid Thors (vice ordförande), Jean Lambert (föredragande), Richard A. Balfe, Herbert Bösch, Janelly Fourtou, Laura González Álvarez, Stephen Hughes (suppleant för Proinsias De Rossa i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Margot Keßler, Guido Sacconi och María Sornosa Martínez.

## SLUTSATSER

Utskottet för framställningar uppmanar utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet noterar den pågående utvecklingen av EU:s invandringspolitik och de svårigheter som rådet har haft att snabbt enas om villkoren för inresa och vistelse för invandrare inom de ramar som fastställdes i Tammerfors.
2. Europaparlamentet understryker att denna fråga även måste beaktas i ljuset av invandrarnas betydelse för EU:s ekonomi. Parlamentet understryker vidare att våra länder, trots främlingsfientliga, rasistiska och populistiska spänningar, måste fortsätta att utvecklas som etniskt och kulturellt sammansatta samhällen som även mår om att bevara invandrarnas kulturella identitet.
3. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att på EU-nivå införa ett system för utvärdering av de enskilda medlemsstaternas nationella invandringspolitik. Samtidigt understryker dock parlamentet att vissa villkor måste uppfyllas innan det kan ge sitt fulla stöd till den öppna samordningsmetoden för gemenskapens invandringspolitik.
4. Europaparlamentet insisterar på att den öppna samordningsmetoden bör leda till att direktiven enligt artikel 13, beträffande lagstiftning om icke diskriminering på arbetsplatsen och om lika behandling av invandrare, genomförs på ett effektivt sätt inom de områden som direktiven täcker.
5. Europaparlamentet beklagar att ett särskilt åtagande inte har gjorts för att slå vakt om de sociala, politiska och ekonomiska rättigheter som tillkommer invandrare i enlighet med nationell lag eller EU-lagstiftning. Det görs inte tillräckligt för att framhäva myndigheternas ansvar att på ett tydligt sätt hävda dessa sociala, politiska och ekonomiska rättigheter i såväl medlemsstaterna som inom EU som helhet.
6. Europaparlamentet, som ofta ger uttryck för sin oro för att människor inom EU inte är tillräckligt medvetna om de rättigheter och resurser som står till deras förfogande, påpekar att detta är något som måste beaktas även med hänsyn till invandrare.
7. Europaparlamentet understryker att den öppna samordningsmetoden måste inbegripa samråd med alla berörda organisationer, valda lokala församlingar, sociala partner och det civila samhället inklusive invandrarorganisationer.
8. Europaparlamentet efterlyser en tydlig roll för sig själv i den öppna samordningsmetoden; denna metod får inte innebära att nationalförsamlingar eller andra valda församlingar kringgås. Parlamentet understryker att en tydlig kompetensfördelning måste göras.